

FREM

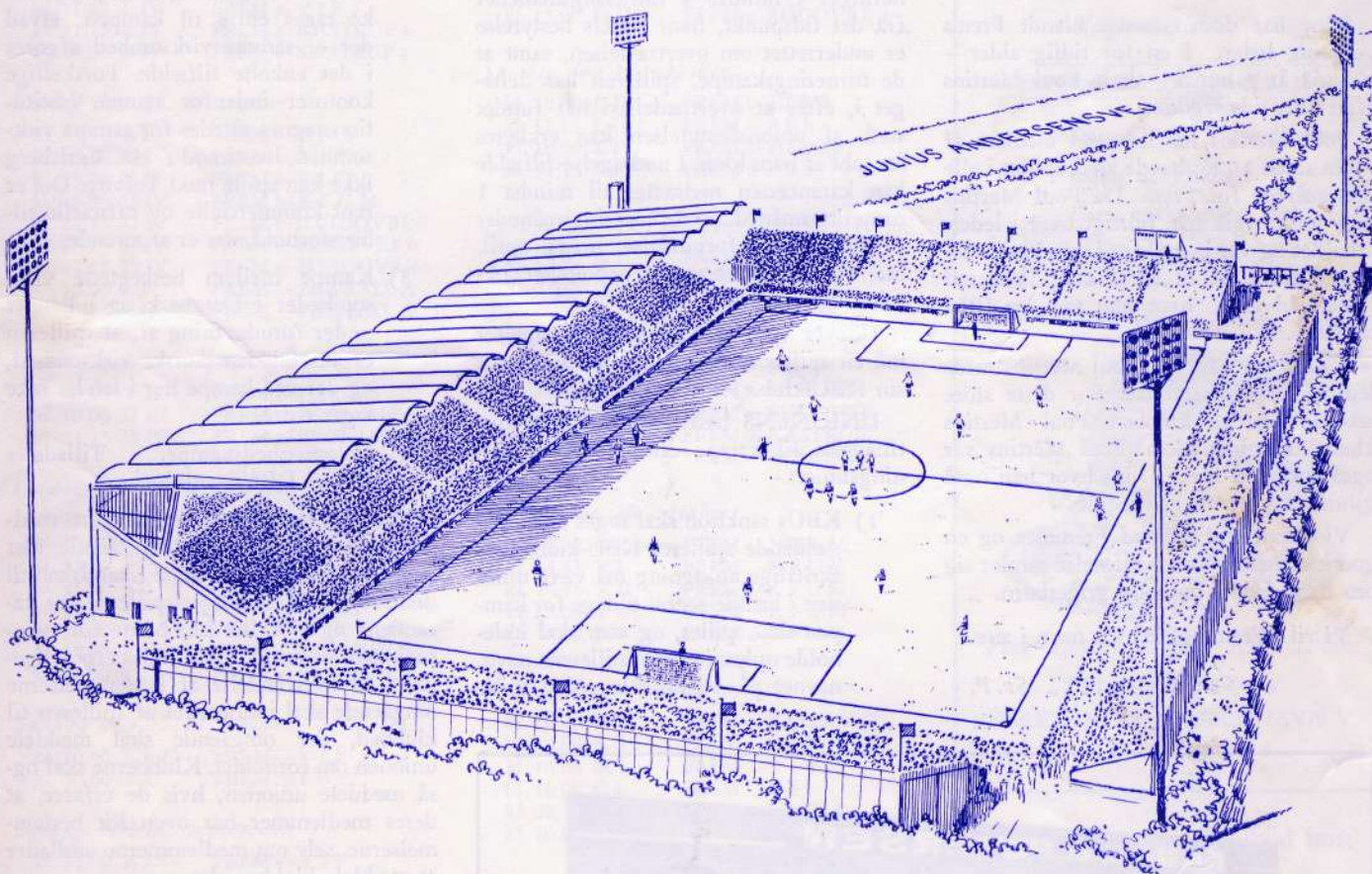
MEDLEMSBLAD FOR BOLDKLUBBEN FREM

NR. 4

SEPTEMBER 1968

23. ÅRG.

Valby Idrætspark 1969

Den BANBURY tribune, som man om meget kort tid begynder at opføre på vestsiden af opvisningsbanen, er købt i England og bygges som elementbyggeri. Den bliver 110 m lang og har 6 sektioner à 900 siddepladser med individuelle sæder med ryglæn, alt støbt i plastic. Overdækningen som rækker 1 m ud over de nærmeste pladser bliver af bølget letmetal – gavlene afdækkes med glas, således, at man har en tør og lun plads. Adgangen til pladserne sker fra forsiden.

I tribunen bliver der to etager.

Stuetagen kommer til at rumme de nødvendige lokaler for de to kamphold

med lokaler for kontrol, politi, læge o.s.v. Derudover vil der være en del omklædningslokaler for de klubber, som i dag står i kø for at komme ind i Valby Idrætspark.

1. etage bliver indrettet som publikumsfoyer i hele tribunens længde med toiletter i begge ender og barer langs indersiden til salg af øl, kaffe, pølser, tobak o. s. v., med adgang direkte fra siddepladserne. Derudover bliver der enkelte særskilte rum for arrangørerne, presse, radio.

De øvrige 3 sider vil blive udvidet med ekstra ståpladser, således at banens sam-

lede kapacitet vil blive 14–15.000 tilskuere.

Naturligvis vil banen blive forsynet med et moderne lysanlæg, og der vil blive indrettet et stort antal parkeringspladser. Efter alt at dømme skulle man her få et dejligt moderne anlæg, med gode forhold for publikum, et sted, hvor man kan lide at komme.

Og skulle det vise sig nødvendig, kan en lignende tribune opføres på den modsatte side.

Anlægget skal stå færdigt 1. september næste år.

Vilb. Skousen.

Angående FIRMAFODBOLD

Poul Mertins

Påny har døden høstet blandt Frem's velkjente ledere. I en for tidlig alder – kun 62 år gammel – døde Poul Mertins efter kort tids sygdom.

Poul Mertins havde været medlem af Frem siden 1916; havde altså spillet i alle drengeneårene for Frem. Da Poul Mertins blev senior, gik han hurtigt over i lederarbejdet og var instruktør i ungdomsafdelingen fra 1935 til 1950, kom 1951 ind i spilleudvalget, hvor han sad fra 1951 til 1956.

I 1958 til 1968 var Poul Mertins medlem af Frem's bestyrelse. For dette store arbejde tildelte klubben Poul Mertins klubbens guldemble. Poul Mertins var også formand for F.O.B., hvor han også gjorde et stort stykke arbejde.

Vi har mistet en god Fremmer og en god kammerat. Vor medfølelse samler sig om hans fader, børn og svigerbørn.

Vi vil i Frem holde hans navn i ære.

Sv. P.

Atter i år har vi været ude for, at spillere har fået karantæne, fordi de har spillet firmakampe. Derfor repeterer vi her de gældende regler, som du bedes sætte dig ind i.

En senior- eller ynglingespiller, der i indeværende eller forudgående turneringsår har spillet for en KBU-klub, må ikke i disse turneringsår deltage eller have deltaget i fodboldkampe for klubber eller andre sammenslutninger, der ikke er organiserede under Dansk Boldspil Union. Herfra undtages dog kampe for militæret, skoler, spejderkorps, F.D.F., D.U.I., ungdoms- og fritidsklubber o. lign. ungdomsorganisationer.

Turneringsåret i denne forbindelse er kalenderåret.

Overtrædelse heraf medfører, at spilleren udelukkes fra deltagelse i KBUs turneringer i mindst 3 turneringsmåneder fra det tidspunkt, hvor KBUs bestyrelse er underrettet om overtrædelsen, samt at de turneringskampe, spilleren har deltaget i, efter at overtrædelsen har fundet sted, af unionsbestyrelsen kan erklæres for tabt af hans klub. I undtagelsestilfælde kan karantænen nedsættes til mindst 1 turneringsmåned. Ved turneringsmåneder forstås i denne forbindelse: marts, april, maj og juni, samt august, september, oktober og november.

Udover de i § 4 nævnte undtagelser må en spiller altså kun spille kampe for sin KBU-klub.

UNIONENS bestyrelse kan dog give tilladelse til kampe efter følgende retningslinier:

- 1) KBUs sanktion skal søges af de pågældende spilleres KBU-klub, hvis skriftlige ansøgning må være unionen i hænde senest 8 dage før kampen skal spilles, og som skal indeholde oplysning om spillerens navn, navnet på det hold han skal spille

for og imod, spillested og -tid, samt om der tages entré til kampen, og ligeledes om hvilken tilknytning han har til det hold, han skal spille for.

Såfremt 8-dages fristen ikke overholdes, kan sanktion ikke forventes at blive givet.

- 2) Enkelte kampe, der arrangeres indenfor en virksomhed, og hvor holdene ikke sammensættes klubmæssigt, men efter andre inddelinger, f. eks. beskæftigelsesvis, afdelingsvis eller på lignende måde, således at kampene er af selskabelig eller kollegial art. Det er en betingelse for, at der gives sanktion til sådanne kampe, at begge holdspillere hører til samme virksomhed, at pågældende KBU-spiller er ansat i samme virksomhed, samt at der ikke tages entré til kampen. Hvad der er samme virksomhed afgøres i det enkelte tilfælde. Forskellige kontorer indenfor samme institution regnes således for samme virksomhed, hvorimod f. eks. Carlsberg ikke kan spille mod Tuborg. Det er rent kommercielle og officielle tilhørsforhold, der er afgørende.
- 3) Kampe mellem beslægtede virksomheder i Danmark og udlandet under forudsætning af, at spilleren er ansat i den danske virksomhed, og der ved kampe her i landet ikke tages entré.
- 4) Velgørenhedskampe. Tilladelse kræver DBUs sanktion.

Det pålægges klubberne at gøre medlemmerne bekendt med foranstående, idet bemærkes, at påberåbelse af ukendskab til disse regler ikke fritager spillerne for karantæne og ej heller klubberne for eventuelt tab af kampe. Det indskræpes ligeledes, at overtrædelse af bestemmelserne omgående skal indberettes af spilleren til klubben, der omgående skal meddele unionen om forholdet. Klubberne skal også meddele unionen, hvis de erfarer, at deres medlemmer har overtrådt bestemmelserne, selv om medlemmerne undlader at meddele klubben det.

Iøvrigt bør det indskræpes medlemmerne, at der bortset fra de i turneringsreglementets § nævnte undtagelser altid skal ansøges om spilletilladelse.

Kruse & Petersen

Gasværksvej 19-21 — Telefon 21 27 41

Østerbro afd. Parklin, Østerbrogade 98 - TR 2742

Stort udvalg i herrekonfektion samt skræderi

HOTEL
KONG FREDERIK

Vester Voldgade 25-27 - København V

(01) 12 59 02 Telex: 2702

Bernhard Langvold

Er der en særlig anledning til, at I har bedt mig om at blive interviewet?

Sp.

Ja, det er der. Anledningen er for det første, at der er mange unge medlemmer i Frem, der ikke kender Dem, og at De er vores eneste nuværende æresmedlem. De unge, der er begyndt at komme på generalforsamlingerne, kender Dem derfor som en herre, der har et stort ord, og som har meget at skulle have sagt, samt at De har en mening i de fleste sager. Derfor vil vi gerne høre lidt om Deres stilling til de aktuelle problemer og eventuelt lidt om Deres baggrund her ude i klubben.

Sv.

Det er en opfordring. Jeg kan måske begynde at sige, at der i mange år, før medlemsbladet blev startet, blandt de mange medlemmer, der, havde jeg nær sagt, ikke kom næsten hver ugedag i klubben, savnedes en vis kontakt med, hvad der skete, og derfor var der megen glæde ved at være initiativtageren til, at bladet blev startet; første nummer udkom oktober 1945. Så må jeg samtidig tilføje, at jeg vel nok på generalforsamlinger og møder opfattes som en gammel gubbe, og det er også rigtigt. Jeg er 70 år og har været medlem af FREM siden 1911 og har været med i hele udviklingen fra de meget primitive forhold på Enghavevej til de udmærkede forhold, vi har nu, selv om jeg er enig i, at tiden er inde til en modernisering af de nuværende lokaler, som vi har haft siden 1942.

Sp.

Vi vil gerne vide, hvor længe De har været i bestyrelsen, og hvor længe De har været formand?

Sv.

Det er kuriøst nok. Jeg formoder, der er den samme interesse også blandt vore unge i dag. Nu tænker jeg på ynglingeafdelingen, for jeg kan huske, at bestyrelsen allerede i 1915 fik en anmodning fra mig og en 3-4 af mine kammerater, om vi som juniores kunne få lov til at komme på generalforsamlingen. Det blev bevilget. Det viser, at min interesse hele tiden har været levende også for at være

med til at administrere Boldklubben Frem. Jeg kom meget hurtigt i bestyrelsen – jeg tror, det var i 1920-21 – og sad fortrinsvis for at skulle varetage spilleudvalgets interesse; her var jeg formand, og jeg sad altså i bestyrelsen og i spilleudvalget helt op til midt i trediverne, hvorefter jeg på grund af særlige forhold ikke var medlem af bestyrelsen i en tre-fire år. Jeg blev da opfordret af den daværende formand Aage Jensen til at overtage formandsposten, for så vidt generalforsamlingen approberede det, og det var i 1941. Udover bestyrelsen har jeg siddet i Københavns Boldspilunions bestyrelse i 12 år, og så vidt jeg husker tilbage, har jeg siddet 9 år i D.B.U.s daværende bestyrelse, og som nævnt, som formand i Frem fra 1941-1949, hvor jeg på grund af et hjertetilfælde trak mig tilbage. Nu skal man jo passe på ikke at fremhæve sig selv for meget, men jeg ved, at der blev knyttet forventninger til mig allerede på juniorholdet, hvor jeg havde den glæde at være centrehalf og anfører på det første juniorhold i Frem, der har vundet en turnering. Jeg rykkede op på 1. holdet, før tiden var inde, men karrieren blev desværre kortvarig, for jeg fik ødelagt det venstre knæ. Jeg tror ikke, jeg havde spillet mere end 7 eller 8 kampe på vort 1. hold.

Sp.

De nævnte selv, at De havde fulgt udviklingen.

Sv.

Undskyld jeg afbryder. Jeg synes absolut, du skal sige du, vi er jo FREMere begge to.

Sp.

Tak. Du nævnte selv, at du havde fulgt udviklingen lige fra gamle dage, og nu kunne vi godt tænke os at høre lidt om, hvordan det er foregået.

Sv.

Ja, det vil jo blive en lidt lang udrledning, men i store træk kan jeg jo sige, at når man først kom ind i Frem, så var der en ledelse, der forstod at holde en pæn jusits. At der somme tider kunne ske ting, som ikke burde ske, det er der jo ikke noget at sige til, men i hvert fald var et

af de forsæt, jeg havde, til trods for, at jeg selv var ansat i vinbranchen, at højne ikke alene moralen og hele tonen i klubben, men også at man kun nød det, som man syntes, man havde godt af, og det kan jo ikke nægtes, at i tiderne før den første verdenskrig, var spiritus og øl billigt, og der kunne man måske nok have trængt til en lidt strengere rationering og lidt strengere forhold somme tider, men som nævnt, prøvede ledelsen på at holde fanen højt, og det var en af de ting, jeg faktisk lovede mig selv at prøve på at sætte endnu højere, og samtidig prøvede jeg på at få en hel del flere drenge ind i klubben. Jeg har jo været med til på Vesterbro at se, at hvis drenge ikke var beskæftigede med noget, der interesserede dem, så fandt de lettere på at lave noget, de ikke skulle have lavet. Det var jo meget primitivt, og mange drenge og voksne aktive medlemmers hensigt var jo, at de var sikre på i Frem, selv om det var primitivt, at de kunne få et bad. Det var jo meget ualmindeligt den gang at have badeværelse, og jeg kan huske, at vi i den gamle træpavillion havde 2 brusere, men kun med koldt vand, og det var et meget stort fremskridt, da bestyrelsen – det har vel været omkring 1916 – fik bygget til og fik lavet dejlige badeforhold med varmt vand.

Sp.

Jeg har forstået, at du var primus motor, da i rykkede fra de gamle baner og her ud – er det rigtigt, og er der en historie, som ligger bag.

Sv.

Det er ikke rigtigt, at jeg var primus motor, for som nævnt, var jeg jo altså ikke i bestyrelsen, men planerne havde jo været ventileret mange gange og også drøftet med Københavns Idrætspark, hvor vi havde den ære og glæde, at vor daværende formand Julius Andersen var medlem af Københavns Idrætsparkes bestyrelse, og derigennem havde vi jo god kontakt. Det var en af de ting, der bevirkede, at der overhovedet var en mulighed for os til at nå de forhold, vi har i dag. Vi havde en god stjerne i Idrætsparken og i Københavns kommune, som så, at klubben blev ledet på en god og fornuftig måde og samtidig varetog interessen blandt drengene, således at man derigennem gav en hjælpende hånd til fritidsbeskæftigelse. På den anden side må jeg jo sige, at selv om jeg ikke var i bestyrelsen, så blev jeg ofte tilkaldt til møder for at se på tegninger og planer o. s. v., og klubbens daværende sekretær og tidligere bestyrelsesmedlem Laurits Svane havde bestyrelsens sanktion til at vise mig de ting, han var klar over interesserede mig lige så meget som bestyrelsen, og jeg har haft mange møder med Svane og enkelte af bestyrelsesmedlemmerne om hele projektet, og det var naturligvis en stor dag, da vi så kom ind i huset.

Sp.

Jeg ved ikke, om du kan nævne en af de større personligheder, som du har haft

Gør som klubben

lad FREDERIKSBERG
REJSEBUREAU blive
Deres rejsebureau —
Hvadenten det drejer
sig om individuelle
eller selskabsrejser

FREDERIKSBERG
REJSEBUREAU A S
FALKONERCENTRET
FALKONER ALLÉ 7, KØBENHAVN F. BA 8601*

Bernhard Langvold

særligt udbytte af at samarbejde med i Frem.

Sv.

Ja, udbyttet, der kommer først og fremmest det menneskelige, og der kan jeg kun sige en ting, at det har været en glæde at se, at alle de bestyrelsesmedlemmer, der har været gennem de mange år, har haft den rette sportslige og menneskelige indstilling. Man lærer jo mest i de unge år, og der vil jeg sige, at den daværende formand Julius Andersen og juniorlederen Henningsen, Louis Østrup og senere Mertins samt Valdemar Petersen – folk, som jeg synes, tog stilling til problemerne og afgørelserne på rette måde, har i den henseende altså været mig gode forbilleder.

Sp.

Skal vi gå over til at høre lidt om de mere aktuelle problemer, vi har herude i dag. Der vil vi først blive ved „Stævnet“ og høre lidt om din indstilling til det, som det er i dag. Måske en bemærkning til vores ret krasse artikel i bladet.

Sv.

Ja, jeg tænkte det jo nok. Stævnet har jeg ikke været med til at stifte, men forholdet var, at stævnet fra starten kun bestod af KB og B 93, og det blev betragtet som en ære, at man senere kom og bad Frem om at være medlem. Det skete kun i kraft af klubbens hævde af de gode traditioner og ved, at man havde nogle storartede boldspillere, som Stævnet kunne bruge på det udvalgte hold. Havde vi ikke haft det – f. eks. spillede Sofus Nielsen og Sofus Hansen først og fremmest, men også Axel Petersen og et par stykker til – var vi sikkert ikke kommet med i Stævnet. Det var i den periode, hvor der blev tjent store penge, og det har været af den allerstørste betydning for klubben at være medlem af Stævnet – ikke alene samarbejds mæssigt, men det er også Stævnet, der har dannet basis for klubbens formue i dag.

Sp.

Stævnet, som det er nu, har det overlevet sig selv?

Sv.

Nu skal man jo være varsom med at stille prognoser, men der var også nogle den gang, da vi gik ind i Stævnet, der syntes, at vi skulle have holdt os for os selv, men det havde været en stor fejl. Efter min mening er der ikke noget her i verden, der er så nødvendigt som samarbejde, og det samarbejde, der er i Stævnet, det skulle gerne kunne være ved, selvom forholdene og måske nok hovedformålet, nemlig at gavne klubbernes økonomi, er svundet ind, fordi turneringen er blevet stærkt udvidet. Fremover vil jeg sige, at når man har haft det godt sammen, så skal der noget særligt, ja, jeg kan næsten ikke tænke i øjeblikket, hvad det skulle være, der skulle kunne bevirke, at Boldklubben Frem skulle ønske at afbryde et godt samarbejde, selv om det måske, som du siger, er en anakronisme, så er det dog ikke anderledes, end at man har kontakten med hinanden, og forholdet kan jo ændres, som jeg har set i så mange år – altså fra tyverne og til nu, en menneskealder – der kan ske meget, og derfor forekommer det mig, at man må se væk fra modsætningerne; at der har været en uheldig episode med Glasgow Rangers og Valby-arrangementet, det har jeg hørt om og er også blevet rådspurgt, men den sag, mener jeg, var ordnet på den bedste måde af bestyrelsen. Derfor blev jeg skuffet over den sidste forside i Frem's medlemsblad. Jeg havde ikke været skuffet, hvis der havde stået en signatur eller et navn under, men, som den fremtrådte, tænkte jeg: hvad vil det nu sige. Bestyrelsen er lige blevet enige om på en pæn måde at få bilagt den uoverensstemmelse indenfor Stævnet, og så kommer man frem med den forside. Nu har jeg hørt, at det absolut ikke er klubbens standpunkt, men et medlem af redaktionen, og han burde efter min absolute overbevisning have sat sin signatur under, eller have sørget for, at klubbens bestyrelse kommenterede artiklen.

Sp.

Vi ville så gerne høre lidt om prognoser for fodbolden i Danmark, selvom du lige har sagt, det ikke er sådan at stille prognoser. Vi vil gerne vide, hvordan du ser på spørgsmålet om pengefodbold her hjemme. Hvordan er mulighederne, og hvad kan man gøre for at højne spillet?

Sv.

Hvis du tænker på at betale spillerne, så vil jeg efter min erfaring og også efter de senere års erfaring sige, at det gavner ikke spillet. Spillets udbredelse kommer fra den store tilslutning, og jo større tilslutning, det siger sig selv, jo bedre spillere får man frem. At der så er nogle, der skiller sig ud og har mulighed for at få et godt økonomisk udbytte ved at blive professionelle, det er en anden side af sagen, men hvis dansk fodbold vedblivende skal tage sig så meget af ung-

dommens fritid og dens sportslige liv, er det ugørligt, hvis man ikke har kampindtægter, for medlemsindtægterne forslår jo ikke. Når man ser på boldklubbens budget, så kan man jo se, at der er ingen mulighed for at give selv en beskedent løn til spillerne, så jeg tror ikke på, at det er noget, der i en overskuelig fremtid er aktuelt at betale spillerne.

Sp.

Ungdomsfodbolden og dens udbredelse er det ikke nærmere at betegne som en social opgave.

Sv.

Det er vi helt enige om, men efter min formening, er det netop en social opgave, der kombineres ved, at mennesker ofrer fritid på at assistere på det område; det tror jeg bliver en meget friere form, som alle parter – både det offentlige og klubberne – vil have glæde af.

Sp.

Vi når altså længst med idealismen?

Sv.

Idealismen, det er jo et meget fornemt udtryk. Jeg vil nøjes med at kalde det en meget stor interesse. De, der selv har spillet, har den glæde, der er ved at være sammen med kammerater både under spillet, træningen og omklædningen samt senere. Den glæde, den skulle gerne vedblivende give til resultat, at så mange som muligt ikke alene ser det som en opgave, men samtidig en opgave, der giver dem selv store glæder. Må jeg lige i den forbindelse med det professionelle før sige, det er jo kuriøst nok, at en af de første spillere og i hvert fald den første i nyere tid, nemlig John Hansen, dér var det ved skæbnens ironi mig, der ved et besøg i Italien hos vores Vermuth-firma kom til at give anledning til, at John Hansen blev professionel. Vi havde været sammen her

De har det dejligt
med en kold

Dubonnet

Frankrigs berømte og
uforlignelige Apéritif...
DUBO DUBON DUBONNET

47

SOMMERTUREN

1968

i Danmark med vore italienske venner, og min kone og jeg var inviteret til Italien efter olympiaden, og i god stemning havde vi et væddemål, hvor jeg sagde, hvis Danmark mødte Italien, ville de få tæv, og det blev der protesteret kraftigt mod fra italiensk side, men det gik jo, som jeg havde sagt. Da vi så kom til Italien, skulle væddemålet jo fuldbyrdes. Det blev det på udmærket måde, men samtidig blev der sagt, det måtte være vidunderligt at have en sådan spiller i sin klub, og det kunne jeg jo kun sige ja til. Efterhånden som timerne gik, så udviklede det sig sådan, ja, kort sagt, det udviklede sig sådan, at de gerne ville give en kontant sum, for at John Hansen blev overført til italiensk fodbold. Jeg hævdede, at jeg var vinhandler og ikke handlede med spillere, men ved hjemkomsten så kunne jeg jo ikke undlade at lade det gå videre til John Hansen, da det var et stort beløb, som unge mennesker vanskeligt får på en gang, og resultatet blev altså, at jeg sammen med landsretssagfører Edvin Hansen lavede en god kontrakt, som jeg ved, at John Hansen og hans familie har været meget glade for. At jeg samtidig fra visse klublederes side blev skældt meget ud, fordi jeg havde været med til, at en god dansk amatør blev professionel, det er en anden side af sagen. Jeg havde dog den glæde efter ganske kort tid, at de samme klubledere kom og sagde til mig; du havde helt ret. Man kan ikke stå en ung mand i vejen i hans fremtid bare for at bevare ham til at spille amatør fodbold.

Sp.

Så tror jeg ikke, der er meget mere. Hvis vi blot kunne få en afsluttende bemærkning.

Sv.

Ja, det tror jeg lige, at jeg kommer til at tænke lidt over, men i fortsættelse af det, jeg har sagt i indledningen om boldklubben FREMs forhold, så skal det kun være det, at vi stadigvæk holder os det mål for øje at gavne ungdommen først og fremmest og lede klubben med seniors på en sådan måde, at man med rolig samvittighed kan stå ved det, jeg fik indprentet som dreng i Frem nemlig:

Husk, det altid er en ære medlem af FREM at være!

Tak!

Den skulle i år gå til Klein-Kaben, en lille tysk by ca. 20 km nord for Frankfurt.

Turen var kommet i stand gennem et bekendtskab vort hold gjorde sidste år i Østrig før en TOTO-kamp. Vi ville da gerne have en let træningskamp og tilfældigvis feriere holdet fra Klein-Kaben i samme by. Der blev hurtigt arrangeret en kamp, og tyskerne syntes så godt om vort spil, at de spurgte om vi havde lyst til at komme ned og spille mod dem i 1968, hvor de havde jubilæum. Vi sagde straks ja tak.

Afrejsen fandt sted d. 17/6 efter den sidste turneringskamp i foråret. Alle glædede sig til en uges ferie sydpå, efter den anstrengende forårsturnering. Første etape gik til Lübeck, hvortil vi ankom sent om aftenen og overnattede på Jensens Hotel. Tidligt næste morgen fortsatte vi så turen, og solen bagte ned over os. Efter 3-400 km's kørsel skulle vi til at tænke på at dreje fra autobanen, finde Klein-Kaben. Det viste sig at være en større opgave end ventet, men takket være Svend P.'s glimrende sprogegenskaber lykkedes det om sider at finde byen.

Efter at have hilst på værtsfolkene, fik vi noget mad og en dram, og indkvarteringen skulle så finde sted. Spillerne skulle bo på et hotel i byen Friedberg, 15 km fra Klein-Kaben, men for at holde sig orienteret om, hvad der skulle foregå, ville Svend P. overnatte hos en af lederne fra byen. Han ville derfor have sine kuffert ud fra bussen, men kunne ikke finde den. Han fik derfor den lyse idé, at spillerne kunne tage hver sin kuffert, og den der blev tilbage var så hans. Der blev selvfølgelig ingen tilbage, for det viste sig, at den stod og blomstrede i Lübeck.

Den morede vi os meget over. Man kan jo heller ikke huske på alting.

Allerede næste dag skulle vi spille den første kamp på turen. Det var jo ikke ferie altsammen. Holdet vi skulle møde var fra Giessen, et hold der lå i den øverste amatørliga, hvilket svarer til et dansk

3. divisionshold. Det var pragtfulde forhold de havde, smukt stadion og klubhus, men vi erfarede også, at amerikanerne stod bag. Giessen er en af de største amerikanske militærbyer i Tyskland.

Vi vandt kampen 5-0 og spillede godt. Tyskerne var i hvert fald meget begejstrede for vort spil. Resten af aftenen tilbragte vi på hotellet i Friedberg.

Da vi først skulle spille næste kamp om fredagen, havde vi et par dage til at slappe af i. Klein-Kaben havde arrangeret en sight-seeingtur til Frankfurt om onsdagen. Vi var oppe i Henninger-Beer Tårn, hvorfra man har udsigt over hele byen. Øverst oppe er der en restaurant, der roterer langsomt rundt.

Om eftermiddagen var vi i swimmingpool, men uheldigvis havde skolebørnene fået varmfri, så der var sort af mennesker. Om aftenen skulle vi så ud at danse for første gang under denne ferie. Ungkarlene havde fundet et diskotek med pigtrådsmusik, og vi mødte op med forventning til dans og halloj. Men enten var det os der var blevet for gamle, eller også var det musikken, der var for voldsom. Vi kunne ikke høre, hvad vi selv tænkte, og trak os hurtigt tilbage til roligere omgivelser på en pølsebar. Ungkarlene holdt ud lidt længere, men det havde sine naturlige årsager. Næste dag var der ingen faste arrangementer at gå efter, så nogle ville bruge dagen til at bade, og andre ville en tur til Frankfurt og købe lidt ind. Indkøbsturen var lidt af en oplevelse, idet vi efter at have foretaget indkøb og drukket kaffe skulle til at finde ud af byen. Indturen gik let nok, men nu opstod vanskelighederne. Svend P. var desværre ikke med på turen til at dirigere Espen buschauffør, og kl. var ca. 16.30. Som i myndretiden på Vesterbrogade. Og så skete det naturligvis hverken værre eller bedre end, at vi ramlede sammen med en Mercedes-vogn. Der opstod hurtigt trafikstop, men Espen buschauffør tog det meget roligt: Vi er jo ikke her fra byen, sagde han. Nå, sagen blev ordnet med det flinke tyske politi med, at vi betalte 5 mark for ulejligheden, og forsikringsselskaberne ordnede resten. For en sikkerheds skyld fik vi politiet til at eskortere os ud af byen.

Fredag skulle vi så i kamp igen, og denne gang gjaldt det Klein-Kaben, vore værter. De havde haft fest i byen ugen før vi kom, og kampen var afslutningen på festlighederne. Desværre satte det i med regnvejrlige op til kampen, så der ikke kom så mange mennesker som beregnet. Vi vandt 4-1 og spillede meget pænt, skønt ferien begyndte at melde sig. Om aftenen var vi sammen med spillerne fra byen, og vi havde det mægtigt sjovt. Navnlige morede vi os over Erdmanns op-

For sportens skyld

a howeni

RANTZAUSGADE 19 - KØBENHAVN N - TELEFON (01) *35 04 88

regnemaskiner

skrivemaskiner

kasseapparater

brandbøxe

pengeskabe

kontormøbler

v/ B. Finn-Nielsen og Bendt Werge

visning i dans med cigaretrygende dame uden underkrop.

Næste morgen, lørdag, tog vi afsked med Klein-Kaben og takkede for det dejlige ophold de havde givet os. Men vi skulle så videre til Berleburg, I ved byen med prinsen og prinsessen. Vi var naturligvis spændt på, hvordan der var, vel navnlig vore piger. Det tør nok siges, at ingen blev skuffet. Det er en skøn by, beliggende i en dal og omgivet af kæmpe-skove. Vi kørte straks til rådhuset, hvor borgmesteren i spidsen for byrådet tog imod os i stiveste puds. Vi blev trakteret med champagne og snitter, og der blev overrakt gaver. Det var sandelig en stor-slået modtagelse, der var et hold fra Frem værdig.

Nå, men vi skulle til at koncentrere os om fodbolden igen, selv om det var svært. Et par timer efter kørte vi ud til stadion, for at spille mod et forstærket hold fra Berleburg. Vi blev noget skuffede over at se, at det kun var en grusbane, men for at bøde lidt på det, skulle vi spille med en bold, der var grøn som en alpeost. Der var stor interesse for kampen, prinsessen har gjort god reklame for Danmark. Man havde i øvrigt sendt en forespørgsel til slottet om de kongelige ville komme og overvære kampen, men modtog et pænt brev om, at de desværre var optaget af barnedåb i København. Nå, men til selve kampen. Mens vi varmede op blev holdene annonceret i højtalerne, og her viste den tyske grundighed sig. Ikke blot blev alle data om Frem udråbt, men hver enkelt spiller blev annonceret med alder og antal klub- og landskampe. Man følte sig som en spiller på Real Madrids hold. Kampen endte 4-2 til os, så vi viste ansigtet til det sidste, selv om det var svært at mobilisere den rigtige kampgejst. Lettere blev det ikke for os ved, at vi faktisk spillede mod friske spillere hele tiden, idet vi havde givet lov til, at Berleburg

Fra modtagelsen hos borgmesteren i Berleburg

måtte skifte nye spillere ind, fordi alle ville være med til at spille mod det danske hold.

Om aftenen var vi til fest på et af de mange hyggelige gasthaus, der findes i Berleburg. Vi fik en virkelig fin aften og fandt hurtigt ud af, at danskere var meget vellidt. Der er sikkert mange af os, der gerne besøger byen igen.

Om søndagen, den sidste rigtige feriedag på turen, var vi på sight-seeingtur. Først besøgte vi slottet, der ligger i selve byen. Udefra ser det noget forfaldent ud, men når man kommer inden for, finder man flotte sale, udstyret med interessante

museumsgenstande fra den grevelige slægt. Senere på dagen kørte vi ud til prins Richards vildtreservat. Det viste sig at være en stor park eller skov med hyggelige stier, hvorfra man kunne beskue de få dyr, der indtil da var indfanget. Parken er kun 1 år gammel.

Mættet med indtryk og dejlige oplevelser rigere kørte vi så tidligt afsted mandag morgen. Turen gik nordpå til Danmark, og selv om man gerne ville have tilbragt mere end 2 dage i Berleburg, var det vist de fleste der glædede sig til at komme hjem til de hjemlige omgivelser.

John og Palle

Ynglinge-rejsen til Holland PINSEN 1968

Nottingham Forest, Coventry og Sparta er vel nok de klubber, vi må nævne, for at læseren med os kan glæde sig over vores „9. plads“. De fleste af holdene var prof. og alle bomstærke.

Færdig med undskyldningerne og over til selve turen, som vel for os alle blev en stor oplevelse.

Efter nedturen blev vi modtaget på festlig vis i Blauw-Wits klubhus med „Wonderful Copenhagen“. og taler af Blauw-Wit's formand.

Vor anfører Laurits Madsen (viderebragte) på glimrende vis vor taknemmelighed over den strålende modtagelse. Selve kampen forløb for de flestes vedkommende på samme måde. Cecil's drenge sloges bravt, men før eller siden måtte de give efter for det hårde pres og tabte således med 1 eller 2 mål, ærgerligt, men fortjent. Vi startede ellers glimrende

den første dag ved at slå Sparta med 1-0, på et flot mål scoret af Laurits Madsen. Derefter måtte vi desværre se os slået med 1-0 og 2-1 af henholdsvis Nottingham Forest og Coventry. Igen scorede Laurits Madsen. Næste dag var der igen tre kampe på programmet. Vi startede med at spille 0-0 med Amsterdam. Inden næste kamp mod Blauw-Wit var vi klar over, at det kunne blive den helt store øretæve, thi for det første skulle de have begge point for at vinde gruppen og for det andet havde de fordelen af et fanatisk hjemmepublikum. Vi slap med skrækken og et 3-0 nederlag efter at være helt udspillet i det meste af 2. halvleg. Senere på dagen mødte vi Israel's ungdomslandshold, som vi i en jævn kedelig kamp spillede 1-1 mod. Leif „Skipper“ Christiansen scorede på straffespark.

Alt i alt opnåede vi 4 point, hvilket

gav adgang til at spille om en 9. plads. For de 6000 tilskuere viste vi det bedste spil hernede, og vor modstander P.S.V. Einhoven måtte da også se sig besejret med 2-0. Jan Jensen og John Hansen scorede.

9. pladsen (den bedste Frem har opnået i denne turnering) og en hyggelig hjemfart var et godt punktum på en dejlig og fornøjelig tur.

Victor Schmidt og Eigil Christensen.

Støt
vore annoncører
de
støtter os

TOTOCup'en

Et par praktiske bemærkninger om den almindelige træning:

Da ingen hold begynder træningen før kl. 16.30, bliver omklædningsrummene først åbnet kl. 16.00. Der bliver derefter udleveret 2 bolde pr. træner, før denne kommer, hvorefter spillerne straks skal gå til den bane, hvor træningen skal foregå og ikke, som mange gør, går ned på bane 3 og varmer op, fordi der er net på denne bane. Angående net på banerne er jeg her i efterårssæsonen mange gange blevet spurgt, hvorfor der ikke er net på andre baner end 4 og 5 til træning. Dertil kan oplyses, at der ikke skal være net på banerne til træning eller træningskampe, hvis det da ikke er klubbens 2 øverste hold, der spiller træningskampe. Jeg mener at vide, hvorfor man tror, at der skal været net på banerne. Forklaringen er sikkert, at der gennem det meste af forårsturneringen har været kampe på de fleste hverdage, og da vi her i FREM – modsætning til mange andre klubber – altid har net på banerne til turneringskampene, uanset om det er de laveste hold, der spiller turneringskampe, må det være grunden til misforståelsen.

Der er mange, der har spurgt os, hvorfor Brøndahl aldrig mere er at finde i opsynet. Forklaringen er den triste, at Brøndahl i maj måned blev ramt af en hjerneblødning og måtte tilbringe et par måneder på hospitalet, men nu er så restitueret, at han er kommet hjem. Selv om der endnu er lidt lammelse tilbage i den venstre arm, er der håb om, at vi igen skal se Brøndahl med det altid gode humør i blandt os.

Almindelige familieforsikringer dækker for tyveri fra omklædningsrummene; undtaget er rede penge.

7 ure er glemt indenfor de sidste 3 mdr.: de henligger i opsynet.

Sidste frist for køb på gavekortene fra fastelavnsturneringen:

1 måned efter, at bladet er udkommet.

Førsteholdet har ikke ligget stille i sommerferien.

Holdet har deltaget i TOTOCup'en hvor det klarede en 3. plads i sin gruppe.

Bladet bringer et par situationsbilleder fra den sidste kamp, hjemmekampen mod Bellizona.

Første billede viser situationen, hvor der bliver lavet straffe mod Leif Nielsen; på det andet billede scorer Flemming Ahlberg på det dømte straffespark.

Resultatet af kampen blev 2-0.

Turen til München Gladbach

Vore deltagere i München Gladbach

Forventningsfulde tog spillerne (et blandet ynglinge-juniorhold) og lederne Henrik Poulsen og Bent Reimer fredag den 31/5 kl. 7.00 om morgenen af sted til et stort internationalt pinsestævne i München Gladbach. Ankomsten. Efter 12 timers togrejse var der stemning for at komme ud at røre en bold. Vi måtte dog først hilse på vore tyske værter, men derefter gik turen ned til fodboldbanen,

jeg tror imidlertid nok, at alle fuldstændig mistede interessen til at spille, da de så banne. Den var belagt med grus og sten over det hele på nær lige i de fire hjørner, hvor der var et yderst sparsomt græstæppe.

Om lørdagen skulle selve turneringen starte. De 6 deltagende hold var delt op i 2 grupper. I hver af de indledende kampe blev der spillet 2×15 minutter. Vi

skulle i vores gruppe først spille mod Ternesse VV Schilde fra Belgien. Denne kamp endte 0-0. Senere på dagen skulle vi spille mod S.V. Waldhausen, som vi besejrede 3-0, og dermed vandt vi vores gruppe og skulle så spille finale om søndagen. I finalen skulle vi spille mod S.S. V. Schidam fra Holland. I starten af kampen gik det fint, og vi burde vel have lavet et par mål inden pausen, men lidt uheldigt for os endte første halvleg 0-0. Et kvarter ind i anden halvleg kom hollænderne foran, idet de fik tilkendt et straffespark. Vi var nu kommet bagud, og der var kun kort tid igen, så vi blev „tvunget“ til at spille offensiv. Det resulterede i, at der kun blev få mand tilbage i forsvaret, og det udnyttede hollænderne, idet de scorede til 2-0 få minutter før tid. Med dette resultat vandt hollænderne finalen, og dermed den store pokal, der var udsat af den tyske landsholdsspiller Horst Dieter Höttges. Om mandagen skulle vi spille venskabskampe mod de hold i den anden gruppe, som vi endnu ikke havde spillet imod. Den første kamp vandt vi sikkert mod 4-0 over Nordstadt Neuss. Dernæst spillede vi mod Blauweiss 05, som vi vandt over 2-1. Vi havde befundet os godt hos vore kvarterværter, men tirsdag morgen var vi desværre nødt til at tage afsked; vi skulle hjem. Selve arrangementet, synes vi, var lidt af en fiasko, idet alt var upræcist og for dårligt tilrettelagt. Vi må blot håbe, at denne turnering, der næste år skal holdes i Nordstadt Neuss, er blot lidt bedre arrangeret.

Modernisering af klublokalet

På det sidst afholdte bestyrelsesmøde, vedtog man at nedsætte et udvalg bestående af Sven Petersen, Erik Stumann og Bendt Werge til at undersøge mulighederne for tilskud og lån i forbindelse med den modernisering af vore klublokaler, der er så hårdt tiltrængt.

Udvalget er allerede gået igang med opgaven, og vi vil i de næste numre af medlemsbladet holde medlemmerne underrettet om, hvad der er sket i sagen, for nu skal der ske noget, så vi forhåbentlig, når aflastningsbanen om godt et år står færdig, ligeledes kan byde vore medlemmer velkommen i moderne og tidssvarende lokaler.

B. W.

Alle ungdomsspillere skal fremover have FREMbladet udleveret af deres træner, eller af hr. Malmberg.

Bent Hanssons Autolakering

Gl. Køgevej 75
Telefon 30 72 90

1. klasses arbejde
Forlang tilbud

Er boldøjet i orden?

ellers

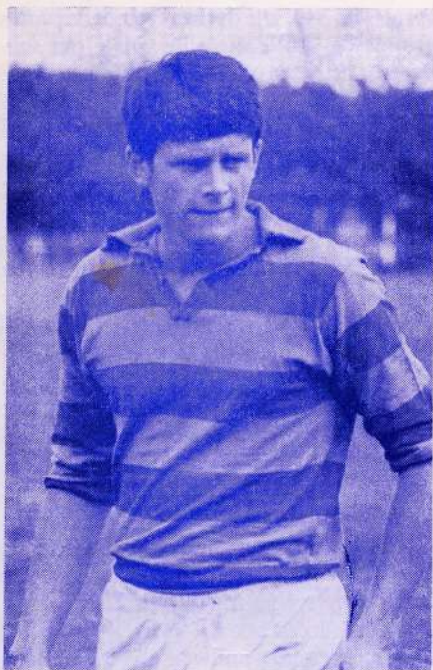

Henning Orby & Svend Rasmussen

Synsprøver foretages - tid kan aftales
Leverandør til samtlige sygekasser og sygefors.

Vester Voldgade 6
1552 København V
Telf. 14 42 52

Finn Bøje

Med den kraftige tapning af forsvarsspillere fra vort førstehold, som det amerikanske marked har præsteret i foråret,

var det naturligt, at der måtte ske en kraftig fornyelse i spillematerialet. En af de, der længe har ligget „I baghjulet“, er Finn Bøje.

Finn er søn af „Den gamle Bøje“, hvorfor han som fremmer er arveligt belastet. Finn har lige fra sin lilleputte-tid spillet i Frem, og har altså trådt alle sine støvler herude.

Finn har altid – på flere måder – været en solid herre, hvilket vel nok er årsag til, at han altid har spillet i forsvaret, og samtidig har været sit holds anfører. Forventningerne har altid været store til ham, og allerede som ungdomsspiller indfrie han en del af dem ved bl. a. at spille på KBU's udvalgte hold og ynglingelandsholdet.

Sine to første år som senior har han spillet på andeholdet, hvor han til sidst også var anfører. Nu i sit tredje seniorår er han altså blevet førsteholdsspiller, og pudsigt nok som FLØJhalf, men nok en fløjhalf, der ikke er meget forskellig fra den centerhalf, han ellers har spillet.

Såvel på som uden for banen kan han være en „hård nyser“, der i overensstemmelse med sine meningers mod ikke pakker noget ind. Finn er nys blevet færdig som malerlærling, og dette har medført, at han nu aftjener sin værnepligt – i forsvaret. Forøvrigt er han også nygift . . .

lagt kimen til en stortid for cricket i FREM.“

I dagene 29/7–2/8 havde vi 3 drenge, nemlig John Petersen, Flemming Fischer og Steen Friis på kursus i Vejle på Idræts-højskolen for at lære noget nyt, og det skulle også gerne have givet lidt rutine. Vi glæder os til at se, hvad de har fået ud af det efter en hel uge med bar cricket.

(jyde)

Lige før redaktionen sluttede, spillede vi 2 kampe. Om lørdagen var vi i Køge med vore putter, og vi havde den glæde, at der nu er så stor fremgang hos vore spillere, at vi snart er jævnbyrdige med de øvrige hold i rækken. Det blev ganske vist til et nederlag på 25 point efter 1. halvleg, men det var lige ved, at vore havde klaret uafgjort; der var kun 4 minutter tilbage af kampen, da sidste gærde – den rutinerede René Larsen – faldt. Dette beviser, at vore ikke er til at feje ud af banen, men også vil være med, når der fremover skal kæmpes om sejren. Vi har troen og håbet om en sejr over Ringsted i vor næste kamp på lørdag. Fra kampen mod Køge skal det nævnes, at Steen Friis lavede 21 point på 27 minutter ved pænt angrebsspil. Det regnede, da kampen begyndte, og det bevirkede, at Flemming Fischer ikke kunne få sine bolde til at skrue på den våde bane, så også som kaster måtte Steen Friis klare skærene, og det blev til 4 gærde for 32 point.

Vort 1. seniorhold spillede søndag mod Nykøbing F., rækkens førende hold, men dårligt markspil var årsag til, at vi tabte denne kamp. Vi tabte lodtrækningen og blev sendt til gærde; det blev til en så beskeden total som 108 for alle ude, hvorefter det blev vor tur til at feje Nykøbing ud af banen. Havde vort hold ikke tabt 3 til 4 store gribechancer – blandt andet Nykøbings topscorer Torben Petersen, der lavede 45 points, han blev tabt på et tidspunkt, hvor han havde 4 point – havde vi vundet denne kamp. Nykøbing lavede 110 point, og sidste mand faldt på bolden, efter at Nykøbing havde passeret os. Vi var tæt på, men vi har kun os selv at takke for, at vi tabte denne kamp. Nu må vi revanchere os, når vi den 25. i denne måned skal til Nykøbing.

„Jyde“

Cricket

Som skrevet i sidste blad, har Kaj Hjort og undertegnede gennemgået et kursus for cricketlærere og skulle være rustet til at lære fra os, og så udebliver putterne. Der er endnu ikke i år kommet en eneste ny, og det er vi faktisk kede af, for vi er af den formening, at vi må hænge ved med drengehold helt fra bunden; d. v. s. 9-10-11-års drenge, for de er mest lærenemme, og med det fine resultat, vi opnåede sidste år med ca. 10 gode putter, skulle vi jo gerne følge resultatet op med lige så mange i år. Der er kun een trøst, og det er, at Ove Sørensen har lovet os, at vi efter ferien skal få nogle at arbejde med. For at ingen skal være i tvivl, så er det hver tirsdag og torsdag fra kl. 16.00 til ca. 17.30, og lad os så håbe, at vi ser 10 til 15 putter til

crickettræning, så vi også næste år, hvor vore nuværende hold rykker op, kan stille et lilleputhold i hele landet, og der skulle vi også være imellem igen næste år.

Jeg vil her citere, hvad „Cricket“ bladets redaktør Søren Nissen skrev om vore putter: „Det kniber lidt med gærdespillet på det nystartede FREMhold, men det helt store kastetalent har Valbyklubben i Flemming Fischer (4 gærde for 8 og 4 gærde for 15 mod Køge).

Svanholm, der spillede mod FREM i de små Valbydrenge debutkamp, kunne kun lave 43 point. Morten Petersson med 26 ved gærdet og 5 for 3 point, var matchvinder hos Brøndbyklubben, medens Flemming Fischer med 5 gærde for 20 point igen viste, at ham skal FREM nok få glæde af. Der er iøvrigt talent og øje nok hos de små FREMere; lad os håbe, at Kaj Hjort med disse drenge har

**sven
petersen**
INTERNATIONAL SPEDITION

Lavendelstræde 15-17 . Telf. MI 920* . Telegr.-adr. SVENPET

Grænse-kontor i Padborg: SVEN PETERSEN
International Spedition

Im- og Eksportspedition
Toldklarering
Oplagring
Forsikring
Luftfragt
Kørsel

GULD
og
SØLV

Eget værksted for fabrikation af
sports-præmier

✱
OLUF JOHANSEN

Lyngby Hovedgade 49 · Tlf. 87 27 26

UNGDOMSAFDELINGEN

Med mellemrum skrives og diskuteres ungdomsafdelingens struktur, og om der nu arbejdes, så vi opnår det primære, at skabe de talenter, der før eller senere skal bære klubbens økonomi. Vi ved, at FREMs bestyrelse gennem årene har lagt megen vægt på ungdomsarbejdet, og at vi selv opfostrede stammen på vort divisionshold. Dette fremsyn er vel skyld i, at vi i FREM har så stor en ungdomsafdeling.

Årsagen til, at jeg er faret i blækkuset, er en diskussion på vort sidste bestyrelsesmøde. Vi har, som bekendt, anmeldt 8 dreng- og 8 lilleputhold i KBU, i alt 4 hold mere, end vi plejer. Desværre har vi måttet afmelde et drengehold, til trods for, at vi kunne mønstre 118 drenge i januar. Jeg vil understrege, at det ikke var kritik af vort arbejde i ungdomsafdelingen, men blot det, om det nu også var nødvendigt med de mange hold, når klubbens økonomi de sidste år har været så anstrengt og de mange klø, vore 7-8 hold får, ikke er nogen god reklame for klubben.

Spørgsmålet er enkelt. Bør vi begrænse vort ungdomsarbejde til talenterne og kun bevæge os i de baner, der dækker talenthold med reserver – et område vor økonomi kan bestræbe. Den sociale tjeneste, vi udfører (ikke mindst for kommunen ved at beskæftige de mange drenge), er en meget stor økonomisk belastning og en væsentlig årsag til vort underskud de sidste år, trods vor smukke sportslige placering i 1966 og 67, hvor vi blev nr. 2.

Vi modtog i 1967 kr. 17.000 fra Københavns Ungdomsfond og betalte til de 16 instruktører, der er beskæftiget i ungdomsafdelingen, ca. kr. 20.000. Kr. 17.000 er et latterligt beløb sammenlignet med de tilskud, ungdomsklubber og fritidshjem modtager, (og det må vel siges at være normalt for det arbejde, der udføres). Foruden instruktørerne er der 5 afdelingsledere, der ofrer masser af tid og arbejde af interesse. Mon ikke, de må betragtes som de sidste amatører. Uanset, hvorledes vi tilrettelægger planen for vort ungdomsarbejde, må vi gøre os klart, at vi under alle forhold må følge med udviklingen, og at alt bliver i nøje kontakt med den store konkurrence, vi er blevet påført af Hvidovre på den ene side og de mange mindre klubber i Valby, der jo alle gør et godt stykke arbejde for fodboldungdommen, på den anden side. Hvorledes bør opbygningen af FREMs Ungdomsafdeling være i 1968.

Skal rammen være følgende 3 muligheder:

- 1) Talenthold plus et reservehold, som i svenske og vesttyske klubber, eller
- 2) talenthold med andet hold, som nævnt, og hertil et 3. og 4. hold, så vi sikrer os, talenterne med langsom udvikling bevares i klubben, eller

- 3) 4 ynglingehold – 6 juniorhold – 6 drengehold – 6 lilleputhold og 2 miniputhold, i alt 24 ungdomshold.

Rammen med de 24 hold, mener jeg, er den rigtige for FREM, fordi vi som en af landets ældste klubber med store traditioner i ungdomsarbejdet og med en størrelsesorden, der forpligter, bør leve op til de krav, der stilles i 1968. Vi skal gøre ungdomsarbejdet i FREM så attraktivt for talenterne som muligt, men må ikke glemme de mange drenge, som vi på forhånd ved, aldrig kommer ind i billedet som divisionsspillere eller dermed sidestillede. Vi har instruktører og ledere til at administrere 24 ungdomshold, så alt bliver passet, som det bør. Jeg kan oplyse, at vi havde orienteringsmøde for instruktører og ledere i ungdomsafdelingen den 14/8, hvor vi drøftede de mange arrangementer, vi skal gennemføre i efteråret, og her deltog 21 personer, der alle under en eller anden form gør en aktiv indsats for FREMs ungdom. For 3 år siden kunne vi med største besvær samle 10 personer til disse møder, så det er næsten ønsketænkning, der er gået i opfyldelse.

Vi anmeldte, som nævnt, 2 dreng- og lilleputhold mere i 1968, hvilket blev en stor skuffelse. Der skete nemlig dette, at for en del af disse drenge var træning en adspredelse, men deres forbaldspil bundede ikke dybere end, at når de skulle møde til turneringskamp, afgang deres fremmøde af, om der var andre ting på programmet, og var det tilfældet, så blev turneringskampen droppet, og instruktøren stod så med kun 6 eller 7 spillere. Det er desværre mentaliteten blandt mange unge i 1968, og den tager vi til indtægt og dropper måske nogle af disse 4 hold fremover. Med 24 ungdomshold skulle vi kunne sikre klubben tilgang af talenter fremover og vore forpligtelser overfor kommunen og de mange drenge, der stadig søger til FREM.

„Moss“

Miniputter

I sidste nr. af bladet oplyste vi, at fiduspokalen i forårssæsonen havde været uddelt 2 gange, nemlig til Johnny Fjellander og til Jan Petersen. Dette var ikke helt rigtigt, idet pokalen også har været uddelt til Evan Samsøe, og det var ved sæsonens afslutning.

Evan fik fiduspokalen ultimo sæsonen, og vi kan oplyse, at det ikke er første gang, han har fået den. Evan startede sidste år hos Sven Eriksen og kom meget hurtigt på 1. mini, hvor han i slutningen af sidste år og i begyndelsen af indeværende år spillede som højre back. Han spiller nu højre innerwing og klarer også denne plads til ug, og det var fuldt fortjent, at også han fik pokalen; vi siger undskyld til Evan, fordi vi „glemte“ ham i vor sidste beretning om miniputterne.

Miniputternes 1. hold sluttede iøvrigt forårssæsonen på 2. pladsen og startede efterårssæsonen på udebane med at slå nr. 3, Brøndbyerne, med 7-1 – samtidig vandt 2. minierne over Brøndbyernes 2. hold med 7-3. Kampene startede ellers lidt nervøst, idet et par vogne med spillerne var kørt forkert og nåede først frem i sidste øjeblik. Denne forsinkelse havde givet lidt nerver, men spillerne kom dog hurtigt over det, og særlig angrebet spillede en god kamp med Johnny Fjellander som den toneangivende spiller. Han scorede selv 4 mål. De næste kampe mod K.B. på hjemmebane vandt vi også. Resultaterne herfra blev 5-0 til 1. mini og 6-1 til 2. mini. 1. minis kamp blev en rodet forestilling med en masse klumpspil foran K.B.s mål. I første halvleg rørte vor målmand ikke bolden en eneste gang; alt spil foregik nede på K.B.s banehalvdel, så 5-0 sejren må efter spillers fordeling siges at være langt i underkanten. Det skal dog bemærkes, at K.B. havde en ganske udmærket målmand, men havde vore spillere flyttet sig lidt mere for hinanden, havde der måske været mulighed for, at K.B. havde spredt sig lidt mere, således at der var blevet lidt mere spil i stedet for alt det roderi inden foran mål; iøvrigt synes vi, at højre wing Jan Christiansen blev spillet for lidt. 2. holdets kamp var derimod mere morsom at se på. Det var ligesom, de bedre forstod at udnytte fløjene og dermed åbne spillet. 2. holdets sejr var fuldt fortjent.

Har du
husket
at betale
kontingent?

Fritids-
ulykkesforsikring

skal man ha'

i BALTICA

tal med Ole Christiansen
(jyde)

telefon

46 09 88 - GO 9014

FREMsagt

I efterårsferien kommer Brabrand på besøg med 28 putter og drengespillere. Besøget er en genvisit fra forsommeren, hvor vi var gæster hos Brabrand Idrætsforening med et lignende antal spillere. Vi var i Brabrand 8 dage og vandt igen i år den til stævnet udsatte pokal. Det kan endvidere oplyses, at finalekampen stod mellem de 2 Fremhold, der deltog; det havde været mere hyggeligt, hvis det ene af holdene havde været fra en af de andre deltagende klubber.

Bestyrelsen mener at have dækket sig ind efter Henning Laursens forslag på generalforsamlingen ved at lade Bent Reimer tage sig af dagspressen og Ib Henriksen af lokalpressen. Laur. har foreløbig intet at bemærke. —

Hvad så med FREMbladet?

Som massør vi bruger Sonne, han for os går godt til hånd, arme, ben og ryg, han klarer, han på kræfterne ej sparer.

Han på hænderne er sikker, hvergang en på briksen ligger, alle smerterne forsvinder, han de ømme punkter finder.

I hans rum der er der trængsel, alle venter ham med længsel, om det udenfor er regn, er hos ham kun »Sonne schein«

»den robuste«

Den 17. og 18. august havde ynglinge- og lilleputafdelingen besøg fra Odense. Det var B 1909, der var herovre med deres 1. ynglinge og 1. lilleput.

Ynglinge-kampen vandt B 1909 med 3-2, medens FREM vandt lilleputternes indbyrdes dyst med ikke mindre end 9-1; Steen Friis scorede indenfor de første 5 minutter 2 mål og tegnede sig iøvrigt for i alt 5 mål. Den 3. november skal FREM til B 1909 på genvisit.

Uventet, men glædeligt, fik Lilleputafdelingen torsdag den 15. august besøg af Brommapojkarna fra Stockholm. Vi vandt kampen 8-1; Steen Friis tegnede sig også i denne kamp for 5 mål.

Ib Christensen populært kaldet „Skildpadden“ dementere kraftigt, at han har haft til hensigt at gå i „Skjold“.

Bladudvalget.

Tejn Idrætsforening (Bornholm) kommer på besøg i efteråret; datoen er ikke endeligt fastsat.

STOF TIL EFTERTANKE:

Vi mangler friske indlæg til medlemsbladet; herunder svar på eller kommentarer til tidligere artikler.

STOF TIL næste nr. af bladet bedes afleveret til kontoret eller hr. Malmberg senest 1. oktober *dette år*.

Læs Syd-Vestbladet, Valbybladet og Vesterbrobladet. Disse blade bringer jævnligt referater fra vore kampe.

Bestyrelsen beder os understrege, at ingen andre end hr. Malmberg eller hans substitutter må opholde sig i „Opsynet“.

Den 7. september skal et hold, der består af 13 minier, til et stort stævne i Vojens, hvor der deltager ikke mindre end 60 hold fra hele landet.

Den 21. september skal vi til B 1901 i Nykøbing F. med talentholdene fra mini-putter, lilleputter, drenge, juniorer og ynglinge.

Old-boys tænker på at købe nye dragter. De nye dragter skal være forsynet med nr., der svarer til pågældendes alder; f. eks. Pauli nr. 62. Så kan tilskuerne lægge numrene sammen, og se hvilket hold, der sammenlagt er „ældst“.

Nye Medlemmer
bydes velkommen

Nye medlemmer fra 1. juli 1968 til 8. august 1968, juniorene – ungdomsafdelingen.

Bjarne Uffe Andersen, Harald Jensensgade 6, 3., SV.

Claus Brændstrup, Italiensvej 29, S.

Leif Kallermann, Haderslevgade 32, V.

Henrik Dam-Larsen, Mozartsvej 17, 3., SV.

John Løve Christensen, Oehlenschlägergade 40 A, V.

John Maurer Jørgensen, Toftegårds Allé 17, Vb.

Lars Rohde, Vigerslevvej 211, Vb.

Johnny Have, Godsbanegade 31, st., V.

Jim Sander Christensen, Esbern Snaresgade 14, V.

Jan Hansen, Bærhaven 4, 2., Vb.

John Brender Pedersen, Langelandsvej 11, 1., F.

Svend Ejner Olsen, Aflojen 40, 1., Brønshøj.

Johnny Raage, Scandiagade 82, 4., SV.

Ove Eglund, Strandbyparken 12, Hvidovre.

Johnny Mich. Christiansen, Ingerslevsgade 156, 4., V.

Jimmy Vorborg, Urtehaven 61, st., Valby.

Jesper Kort Holm, Vinhaven 23, 2., Valby.

Aktive – seniors.

Thorkild Hansen, Kongedybsallé 25, S.

Claus Dane Jensen, Søbyvej 70, Hvidovre.

Torben Pedersen, Magnoliavej 50, 2., Glostrup.

Vor inkassator Fenger er klubbens mest populære mand; alle beder ham om at komme igen.

Den 14. og 15. september skal juniorer, drenge og lilleputter hver stille med et hold hos Randers Freja.